

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 12. januára 2023 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2008/675/SVV – Článok 3 ods. 1 – Zásada asimilácie predchádzajúcich odsúdení vyhlásených v inom členskom štáte – Povinnosť priznať týmto odsúdeniam rovnocenné účinky ako predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam – Vnútroštátne predpisy týkajúce sa dodatočného uloženia súhrnného trestu – Viaceré trestné činy – Určenie súhrnného trestu – Horná hranica pätnástich rokov pre časovo obmedzené tresty odňatia slobody – Článok 3 ods. 5 – Výnimka – Trestný čin spáchaný pred vyhlásením alebo vykonaním odsúdení v inom členskom štáte“

Vo veci C-583/22 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) z 29. júna 2022 a doručený Súdnemu dvoru 7. septembra 2022, ktorý súvisí s trestným konaním proti

MV

za účasti:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory A. Prechal (spravodajkyňa), sudcovia M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl a J. Passer,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: S. Beer, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. novembra 2022,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– MV, v zastúpení: S. Akay, Rechtsanwalt,

– Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, v zastúpení: C. Maslow a L. Otte, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

– Európska komisia, v zastúpení: S. Grünheid a M. Wasmeier, splnomocnení zástupcovia,
po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 8. decembra 2022,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 a 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 220, 2008, s. 32).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci konania o opravnom prostriedku „Revision“, ktorý podal MV na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) proti rozsudku, ktorým ho Landgericht Freiburg im Breisgau (Krajinský súd Freiburg im Breisgau, Nemecko) odsúdil na trest odňatia slobody v trvaní šiestich rokov za skutok obzvlášť závažného znásilnenia.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 1 až 5, 8, 9 a 13 rámcového rozhodnutia 2008/675 uvádzajú:
 - „(1) Európska únia si dala za cieľ udržiavať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Jeho splnenie si vyžaduje, aby sa informácie o odsúdeniach vyhlásených v členských štátoch mohli zohľadňovať aj mimo odsudzujúceho členského štátu, aby sa predišlo spáchaniu nových trestných činov a zároveň aby sa tieto odsúdenia mohli zohľadniť v priebehu nového trestného konania.
 - (2) Rada [Európskej únie] 29. novembra 2000 v súlade so závermi zo zasadnutia Európskej rady v Tampere prijala program opatrení na vykonávanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach, ktorý vyžaduje, „aby sa prijal jeden alebo niekoľko nástrojov, ktoré ustanovia zásadu, že súd v jednom členskom štáte musí mať možnosť zohľadniť právoplatné trestné rozsudky vyhlásené súdmi v iných členských štátoch, aby mohol posúdiť trestnú minulosť páchatela, zohľadniť recidívu a určiť druh uplatniteľného trestu a spôsob jeho vykonania“.
 - (3) Účelom tohto rámcového rozhodnutia je ustanoviť pre členské štáty minimálnu povinnosť zohľadňovať odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch. ...
 - (4) Kým niektoré členské štáty priznávajú účinky odsúdeniam vyhláseným v iných členských štátoch, iné zohľadňujú len odsúdenia vyhlásené ich vlastnými súdmi.
 - (5) Mala by sa potvrdiť zásada, že členské štáty by mali odsúdeniu vyhlásenému v inom členskom štáte priznať rovnaké účinky, aké priznávajú odsúdeniu vyhlásenému ich vlastnými súdmi v súlade s vnútroštátnym právom, bez ohľadu na to, či ich vnútroštátne právo tieto účinky považuje za skutkovú otázku alebo za otázku procesného alebo hmotného práva. Cieľom tohto rámcového rozhodnutia však nie je zosúladiť účinky, ktoré rôzne

vnútroštátne právne predpisy priznávajú predchádzajúcim odsúdeniam, a povinnosť zohľadňovať predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch existuje iba v takom rozsahu, v akom sa podľa vnútroštátneho práva zohľadňujú predchádzajúce vnútroštátne odsúdenia.

...

- (8) Ak sú počas trestného konania v členskom štáte dostupné informácie o predchádzajúcom odsúdení v inom členskom štáte, malo by sa čo najviac predchádzať tomu, aby sa s dotknutou osobou zaobchádzalo menej priaznivo, ako keby bolo predchádzajúce odsúdenie vnútroštátnym odsúdením.
- (9) Článok 3 ods. 5 by sa mal vykladať okrem iného v súlade s odôvodnením 8 takým spôsobom, podľa ktorého v prípade, že sa vnútroštátny súd v novom trestnom konaní pri zohľadnení predchádzajúceho odsúdenia v inom členskom štáte domnieva, že uloženie určitého stupňa trestu v rámci vnútroštátneho práva by bolo vzhľadom na okolnosti pre páchatela neprimerane tvrdé, a v prípade, že účel trestu možno dosiahnuť nižšou sadzbou, môže vnútroštátny súd zodpovedajúcim spôsobom znížiť úroveň trestu, pokiaľ by takéto rozhodnutie bolo možné v čisto vnútroštátnych prípadoch.

...

- (13) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje rôzne vnútroštátne riešenia a postupy, ktoré sú potrebné na zohľadnenie predchádzajúceho odsúdenia vyhláseného v inom členskom štáte. ...“

4 Článok 1 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje:

„Účelom tohto rámcového rozhodnutia je stanoviť podmienky, za ktorých sa v trestnom konaní proti osobe v členskom štáte zohľadňujú predchádzajúce odsúdenia vyhlásené proti tejto osobe za iné skutky v iných členských štátoch.“

5 Článok 3 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaný „Zohľadnenie odsúdenia vyhláseného v inom členskom štáte v novom trestnom konaní“, stanovuje:

„1. Každý členský štát zabezpečí, aby sa v trestnom konaní proti osobe zohľadnili rovnako, ako [v rozsahu, v akom – *neoficiálny preklad*] sa zohľadňujú vnútroštátne odsúdenia, aj predchádzajúce odsúdenia vyhlásené proti tejto osobe za iné skutky v iných členských štátoch, o ktorých získal informácie v súlade s uplatniteľnými nástrojmi vzájomnej právnej pomoci alebo výmeny informácií z registrov trestov, a aby sa im v súlade s vnútroštátnym právom priznali rovnocenné právne účinky ako predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam.

2. Odsek 1 sa uplatňuje v predsúdnom konaní, súdnom konaní a vo vykonávacom konaní, najmä pokiaľ ide o uplatniteľné procesné pravidlá vrátane pravidiel uplatniteľných na predbežnú väzbu, kvalifikáciu trestného činu, druh a výšku trestu, ako aj pravidiel, ktorými sa riadi výkon rozhodnutia.

...

5. Ak sa trestný čin, na ktorý sa vzťahuje nové konanie, spáchal pred vyhlásením alebo úplným vykonaním predchádzajúceho odsúdenia, odseky 1 a 2 neznamenaajú, že členské štáty sú povinné

uplatňovať svoje vnútroštátne pravidlá ukladania trestov, ak by uplatňovanie týchto pravidiel na zahraničné odsúdenia obmedzovalo sudcu pri ukladaní trestu v novom konaní.

Členské štáty však zabezpečia, aby ich sudy mohli v takýchto prípadoch napriek tomu [iným spôsobom – *neoficiálny preklad*] zohľadňovať predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch.“

Nemecké právo

- 6 Ustanovenia upravujúce ukladanie súhrnného trestu sa nachádzajú v § 53 až 55 Strafgesetzbuch (Trestný zákon) z 13. novembra 1998 (BGBl. 1998 I, s. 3322) v znení, ktoré sa uplatňuje na spor vo veci samej (ďalej len „StGB“).
- 7 Ustanovenie § 53 StGB, ktorý sa týka viacčinného súbehu trestných činov, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Ak sa osoba dopustila viacerých trestných činov, za ktoré je súdená súčasne, a má jej byť uložených viacero trestov odňatia slobody alebo viacero pokút, uloží sa jej súhrnný trest.“
- 8 Ustanovenie § 54 StGB, ktorý upravuje uloženie súhrnného trestu, vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Ak je jedným z individuálnych trestov trest odňatia slobody na doživotie, uloží sa súhrnný trest odňatia slobody na doživotie. Vo všetkých ostatných prípadoch sa súhrnný trest vytvorí zvýšením najvyššieho uloženého trestu a v prípade trestov rôznych druhov zvýšením trestu, ktorý je podľa svojho druhu najprísnejší. Osoba páchatela a jednotlivé trestné činy sa pritom posudzujú spoločne.

2. Súhrnný trest nesmie dosiahnuť súčet jednotlivých trestov. V prípade súčasného uloženia viacerých časovo obmedzených trestov odňatia slobody nesmie presiahnuť pätnásť rokov a v prípade peňažného trestu sedemsto dvadsať denných peňažných trestov.“
- 9 Ustanovenie § 55 StGB, ktorý sa týka dodatočného uloženia súhrnného trestu, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Ustanovenia §53 a 54 sa uplatnia aj v tom prípade, ak je osoba právoplatne odsúdená skôr, ako voči nej dôjde k výkonu trestu, ktorý jej bol uložený, alebo sa tento trest premlčí alebo jej bude odpustený, odsúdená za ďalší trestný čin, ktorý spáchala pred predchádzajúcim odsúdením. Za predchádzajúce odsúdenie sa považuje rozsudok vyhlásený v predchádzajúcom konaní, v ktorom mohli byť naposledy preskúmané skutkové zistenia.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Dňa 10. októbra 2003 MV, francúzsky štátny príslušník, uniesol v univerzitnom areáli v Nemecku študentku a znásilnil ju.

- 11 Pred týmto dátumom nebol MV nikdy odsúdený v trestnom konaní v Nemecku. Naproti tomu jeho register trestov vo Francúzsku obsahuje 25 záznamov. MV bol okrem iného odsúdený päťkrát, pričom všetky odsúdenia boli francúzskymi súdmi vyhlásené po uvedenom dátume a týkali sa skutkov spáchaných od augusta 2002 do septembra 2003.
- 12 Dňa 30. septembra 2004 Tribunal de grande instance de Guéret (Vyšší súd Gueret, Francúzsko) odsúdil MV na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov.
- 13 Dňa 29. februára 2008 Cour d'assises du Loir-et-Cher (Všeobecný trestný súd pre Loir-et-Cher zasadajúci v Blois, Francúzsko) uložil MV trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov. Tento trest absorboval aj neskoršie odsúdenia dotknutej osoby, a to odsúdenie na trest odňatia slobody v trvaní šiestich rokov, ktoré vyhlásil 16. mája 2008 Cour d'assises de Loire-Atlantique (Všeobecný trestný súd pre Loire-Atlantique zasadajúci v Nantes, Francúzsko), a odsúdenie na trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a šiestich mesiacov, ktoré vyhlásil 23. apríla 2012 Cour d'appel de Grenoble (Odvolací súd Grenoble, Francúzsko).
- 14 Dňa 24. januára 2013 Cour d'assises du Maine-et-Loire (Všeobecný trestný súd pre Maine-et-Loire zasadajúci v Angers, Francúzsko) odsúdil MV na nový trest odňatia slobody v trvaní siedmich rokov.
- 15 Dňa 20. októbra 2003 bol MV zatknutý v Holandsku na základe zatykača vydaného francúzskymi orgánmi a bol vzatý do vydávacej väzby. Dňa 17. mája 2004 bol odovzdaný francúzskym orgánom. MV bol vo Francúzsku bez prerušenia obmedzený na slobode až do 23. júla 2021, a tak k tomuto dátumu boli tresty odňatia slobody, ktoré sú vymenované v bodoch 12 až 14 tohto rozsudku, vykonané v rozsahu 17 rokov a 9 mesiacov.
- 16 Dňa 23. júla 2021 francúzske orgány odovzdali MV nemeckým orgánom. MV bol v Nemecku vzatý do vyšetrovacej väzby na základe zatykača, ktorý vydal Amtsgericht Freiburg im Breisgau (Okresný súd Freiburg im Breisgau, Nemecko).
- 17 Dňa 21. februára 2022 Landgericht Freiburg im Breisgau (Krajinský súd Freiburg im Breisgau) odsúdil MV za skutky spáchané 10. októbra 2003 v Nemecku, uznal ho za vinného z obzvlášť závažného znásilnenia a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní šiestich rokov. Tento súd sa domnieval, že trestom „skutočne primeraným“ skutkom, ktoré spáchal MV v Nemecku, bol trest odňatia slobody v trvaní siedmich rokov. Vzhľadom na nemožnosť dodatočného uloženia súhrnného trestu s trestami uloženými vo Francúzsku však uvedený súd „na zmiernenie“ znížil tento trest o jeden rok.
- 18 MV podal proti tomuto rozsudku opravný prostriedok „Revision“ na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor), teda na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 19 Z dvoch rôznych dôvodov sa vnútroštátny súd pýta na to, či je rozsudok, ktorý vyhlásil Landgericht Freiburg im Breisgau (Krajinský súd Freiburg im Breisgau) zlučiteľný s ustanoveniami rámcového rozhodnutia 2008/675.
- 20 V prvom rade vnútroštátny súd zdôrazňuje, že možnosť uložiť MV vykonateľný trest odňatia slobody za trestný čin obzvlášť závažného znásilnenia, ktorý je predmetom konania vo veci samej, závisí od výkladu zásady asimilácie odsúdení vyhlásených v trestnom konaní v iných členských štátoch, ktorá je vykonaná v článku 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/675, a výnimky z tejto zásady, ktorá je upravená v článku 3 ods. 5 prvom pododseku tohto rámcového rozhodnutia.

- 21 Vnútroštátny súd uvádza, že odsúdenia vyhlásené proti MV vo Francúzsku v zásade môžu byť zahrnuté do súhrnného trestu v súlade s § 55 ods. 1 StGB, ak by sa posudzovali rovnako ako odsúdenia vyhlásené v Nemecku.
- 22 Účelom, ktorý sleduje § 55 ods. 1 StGB, ktorý upravuje dodatočné uloženie súhrnného trestu, je nezaobchádzať s páchatelom viacerých trestných činov rozdielne v závislosti od toho, či sú tieto trestné činy predmetom jediného konania, v prípade ktorého by bol takejto osobe uložený súhrnný trest podľa § 53 ods. 1 StGB, alebo predmetom viacerých samostatných konaní, čo je prípad dodatočného uloženia súhrnného trestu uvedený v § 55 ods. 1 StGB.
- 23 Vnútroštátny súd ešte spresňuje, že pri dodatočnom uložení súhrnného trestu treba zohľadniť hornú hranicu pätnástich rokov upravenú v § 54 ods. 2 StGB pre časovo obmedzené tresty odňatia slobody. Ak by sa však odsúdenia vyhlásené proti MV vo Francúzsku posudzovali rovnako ako odsúdenia vyhlásené v Nemecku, táto hranica by bola dosiahnutá už pri odsúdení dotknutej osoby na trest odňatia slobody v trvaní pätnástich rokov, ktorý 29. februára 2008 uložil Cour d'assises du Loir-et-Cher (Všeobecný trestný súd pre Loir-et-Cher zasadiaci v Blois).
- 24 Ak by sa teda odsúdenia vyhlásené vo Francúzsku posudzovali rovnako ako odsúdenia vyhlásené v Nemecku, MV by samozrejme mohol byť uložený individuálny trest za trestný čin obzvlášť závažného znásilnenia, z ktorého bol uznaný za vinného. Podľa § 54 ods. 2 StGB by však súhrnný trest nemohol presiahnuť hornú hranicu pätnástich rokov odňatia slobody, a tak v praxi by uložený trest nebolo možné proti MV vykonať.
- 25 Vnútroštátny súd však zdôrazňuje, že dodatočné uloženie súhrnného trestu s trestami uloženými v inom štáte nie je možné na základe § 55 ods. 1 StGB, a to z dôvodov vyplývajúcich z medzinárodného práva verejného. Uloženie súhrnného trestu v takomto cezhraničnom kontexte by totiž zasahovalo do právoplatnosti cudzieho odsúdenia a zároveň do suverenity tohto štátu pri jeho výkone.
- 26 Vzhľadom na takúto nemožnosť dodatočne uložiť na základe nemeckého práva súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniam vyhláseným v inom členskom štáte sa vnútroštátny súd pýta na to, ako treba vykladať článok 3 rámcového rozhodnutia 2008/675.
- 27 Tento súd s odkazom na judikatúru Súdneho dvora zdôrazňuje, že článok 3 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby sa predchádzajúcim odsúdeniam vyhláseným v inom členskom štáte priznali rovnocenné účinky, ako sa podľa vnútroštátneho práva priznávajú predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam.
- 28 Uvedený súd sa však pýta na pôsobnosť výnimky stanovenej v článku 3 ods. 5 prvom pododseku uvedeného rámcového rozhodnutia. Domnieva sa, že vykonateľný trest za skutok obzvlášť závažného znásilnenia, ktorý je predmetom konania vo veci samej, by MV mohol byť uložený iba v prípade, ak by sa toto ustanovenie malo vykladať v tom zmysle, že bráni zohľadneniu odsúdení vyhlásených v iných členských štátoch, ktoré je upravené v článku 3 ods. 1 tohto istého rámcového rozhodnutia, vtedy, keď by toto zohľadnenie malo za následok prekročenie hornej hranice pätnástich rokov upravenej v § 54 ods. 2 StGB v prípade časovo obmedzených trestov odňatia slobody.

- 29 V druhom rade, ak sa článok 3 ods. 5 prvý pododsek rámcového rozhodnutia 2008/675 má vykladať v tom zmysle, že zásada asimilácie odsúdení vyhlásených v trestnom konaní v iných členských štátoch, ktorá je formulovaná v článku 3 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, sa neuplatňuje za okolností konania vo veci samej, vnútroštátny súd sa pýta na to, ako treba vykladať článok 3 ods. 5 druhý pododsek uvedeného rámcového rozhodnutia.
- 30 V tejto súvislosti sa pýta, či zohľadnenie trestu uloženého v inom členskom štáte podľa článku 3 ods. 5 druhého pododseku rámcového rozhodnutia 2008/675 znamená, že nevýhoda vyplývajúca z nemožnosti dodatočne uložiť súhrnný trest, ktorú upravuje § 55 ods. 1 StGB, musí byť „konkrétne preukázaná a odôvodnená“ pri výmere trestu ukladaného za trestný čin spáchaný na vnútroštátnom území.
- 31 Tento súd vysvetľuje, že pri preberaní rámcového rozhodnutia 2008/675 do nemeckého práva nemecký zákonodarca nepovažoval za potrebné prijať ustanovenie na prebratie článku 3 tohto rámcového rozhodnutia. Myšlienka, že odsúdenia vyhlásené v inom štáte síce formálne nemôžu byť zahrnuté do dodatočne ukladaného súhrnného trestu, ale že odsúdený tým nesmie byť, pokiaľ možno, dotknutý, zodpovedá zníženiu, ktoré nemecké súdy uplatňujú „na zmiernenie“ v prípade, keď predchádzajúce odsúdenia boli vyhlásené v cudzine.
- 32 Vnútroštátny súd uvádza, že podľa jeho vlastnej judikatúry k tejto problematike je nevýhoda vyplývajúca z nemožnosti dodatočne uložiť súhrnný trest zahrňajúci odsúdenia vyhlásené v inom členskom štáte, bežne zohľadňovaná pri výmere trestu, a to priznaním nevyčísleného zníženia „na zmiernenie“, ktoré je ponechané na úvahu súdu rozhodujúceho vo veci samej. V tejto súvislosti stačí, že tento súd zohľadní nemožnosť dodatočného uloženia súhrnného trestu ako okolnosť v prospech odsúdeného.
- 33 Tento súd sa však domnieva, že iba jasne odôvodnené a vyčíslené zmiernenie nevýhody vyplývajúcej z nemožnosti dodatočne uložiť súhrnný trest je v súlade s pravidlami obsiahnutými v článku 3 ods. 1 a 5 rámcového rozhodnutia 2008/675.
- 34 Z judikatúry Súdneho dvora k uplatňovaniu tohto rámcového rozhodnutia vyplýva, že spôsob, akým sa zohľadňujú predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v inom členskom štáte, sa musí čo najviac približovať spôsobu, akým sa zohľadňujú predchádzajúce vnútroštátne odsúdenia. Vnútroštátny súd sa však domnieva, že pre čo možno najväčšie priblíženie sa úprave ukladania súhrnného trestu stanovenej v § 53 až 55 StGB, ktorá vyžaduje vyčíslený výpočet súhrnného trestu, je nevyhnutné, aby súd rozhodujúci vo veci samej konkrétne preukázal nevýhodu vyplývajúcu z nemožnosti uložiť súhrnný trest a odpočítal ju od nového súhrnného trestu, ktorý treba uložiť.
- 35 Tento súd dodáva, že odôvodnené a vyčíslené zmiernenie nevýhody vyplývajúcej z nemožnosti dodatočne uložiť súhrnný trest je nevyhnutné nielen z dôvodov transparentnosti, ale aj preto, aby umožnilo súdu rozhodujúcemu o opravnom prostriedku „Revision“ preskúmať výmeru uloženého trestu.
- 36 Vnútroštátny súd zdôrazňuje, že v konaní vo veci samej Landgericht Freiburg im Breisgau (Krajinský súd Freiburg im Breisgau) vymeral uložený trest bez zohľadnenia toho, že trest odňatia slobody v trvaní šiestich rokov viedol k prekročeniu hornej hranice pätnástich rokov upravenej v § 54 ods. 2 StGB v prípade časovo obmedzených trestov odňatia slobody. Navyše tento súd

neodkázal na konkrétne kritérium, ktorým sa riadil pri spôsobe, akým zohľadnil odsúdenia vyhlásené vo Francúzsku v súlade s článkom 3 ods. 5 druhým pododsekom rámcového rozhodnutia 2008/675.

37 Za týchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Možno s ohľadom na požiadavku rovnosti zaobchádzania stanovenú v článku 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/675 a s prihliadnutím na článok 3 ods. 5 tohto rámcového rozhodnutia v prípade uloženia súhrnného trestu zahŕňajúceho odsúdenia v Nemecku a odsúdenia v iných štátoch EÚ rozhodnúť o uložení trestu za vnútroštátny trestný čin aj vtedy, ak by fiktívne zahrnutie trestu uloženého v inom členskom štáte EÚ malo za následok prekročenie hornej hranice pripustenej v nemeckom práve pre časovo obmedzené tresty odňatia slobody?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Má sa v súlade s článkom 3 ods. 5 druhou vetou rámcového rozhodnutia 2008/675 zohľadniť trest uložený v inom členskom štáte takým spôsobom, že sa pri výmere trestu ukladaného za vnútroštátny trestný čin v súlade so zásadami ukladania súhrnných trestov podľa nemeckého práva konkrétne preukáže a odôvodní nevýhoda vyplývajúca z nemožnosti dodatočného uloženia súhrnného trestu?“

O začatí naliehavého prejudiciálneho konania

38 Predseda Súdneho dvora využil právomoc, ktorú mu zveruje článok 107 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a požiadal druhú komoru, aby preskúmala potrebu prejednať bez návrhu prejednávanú vec v naliehavom prejudiciálnom konaní upravenom v článku 23a prvom odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.

39 Treba uviesť, že podmienky stanovené pre začatie tohto konania sú v prejednávanej veci splnené.

40 V prvom rade treba pripomenúť, že podľa článku 107 ods. 1 rokovacieho poriadku možno v naliehavom konaní prejednať len návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktorými sa položí jedna alebo viacero otázok týkajúcich sa niektorej z oblastí upravených v hlave V tretej časti Zmluvy o FEÚ, pričom táto hlava V sa venuje priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

41 Medzi oblasťami uvedenými v tejto hlave V sa nachádza najmä justičná spolupráca v trestných veciach.

42 V tomto prípade sa návrh na začatie prejudiciálneho konania týka výkladu rámcového rozhodnutia 2008/675, ktoré upravuje zohľadnenie odsúdení vyhlásených v trestnom konaní v iných členských štátoch za iné skutky v novom trestnom konaní.

43 Toto rámcové rozhodnutie bolo navyše prijaté na základe článku 31 ZEÚ, ktorý bol nahradený článkami 82, 83 a 85 ZFEÚ. Tieto články Zmluvy o FEÚ formálne patria do kapitoly týkajúcej sa justičnej spolupráce v trestných veciach.

- 44 Z uvedeného vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania kladie viacero otázok týkajúcich sa jednej z oblastí upravených v hlave V tretej časti Zmluvy o FEÚ, a to justičnej spolupráce v trestných veciach, a teda ho možno prejednať v nalievavom konaní.
- 45 V druhom rade, pokiaľ ide o kritérium týkajúce sa nalievavosti, z ustálenej judikatúry vyplýva, že toto kritérium je splnené, keď je osoba dotknutá vo veci samej ku dňu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania pozbavená slobody a jej ponechanie vo väzbe závisí od vyriešenia sporu vo veci samej [pozri nedávny rozsudok z 28. apríla 2022, C a CD (Právne preukážky výkonu rozhodnutia o odovzdaní), C-804/21 PPU, EU:C:2022:307, bod 39 a citovanú judikatúru].
- 46 V tomto prípade z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že MV je skutočne pozbavený slobody a že vyriešenie sporu vo veci samej môže ovplyvniť otázku jeho ponechania vo väzbe.
- 47 Vnútroštátny súd vysvetlil, že v prípade, ak sa má článok 3 ods. 1 a 5 rámcového rozhodnutia 2008/675 vykladať v tom zmysle, že predchádzajúcim odsúdeniam vyhláseným vo Francúzsku treba priznať účinky rovnocenné účinkom priznaným vnútroštátnym odsúdeniam, už nie je možné uložiť trest, ktorý by bolo možné proti MV vykonať z dôvodu prekročenia hornej hranice pätnástich rokov upravenej v § 54 ods. 2 StGB pre časovo obmedzené tresty odňatia slobody.
- 48 Za týchto okolností druhá komora Súdneho dvora rozhodla 27. septembra 2022 na základe návrhu sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta o tom, že návrh na začatie prejudiciálneho konania bez návrhu prejedná v nalievavom prejudiciálnom konaní.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 49 Vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v podstate pýta, či sa článok 3 ods. 1 a 5 rámcového rozhodnutia 2008/675 má vykladať v tom zmysle, že členský štát je povinný v trestnom konaní začatom proti osobe priznať predchádzajúcim odsúdeniam, ktoré boli proti tejto osobe vyhlásené v inom členskom štáte za iné skutky, účinky rovnocenné účinkom priznaným predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam v súlade s pravidlami dotknutého vnútroštátneho práva upravujúcimi uloženie súhrnného trestu v prípade, keď po prvé trestný čin, na ktorý sa vzťahuje toto konanie, bol spáchaný pred vyhlásením týchto predchádzajúcich odsúdení, a keď po druhé zohľadnenie uvedených predchádzajúcich odsúdení v súlade s týmito pravidlami vnútroštátneho práva by bránilo vnútroštátnemu súdu, na ktorom sa vedie uvedené konanie, aby uložil trest, ktorý možno proti dotknutej osobe vykonať.
- 50 Cieľom rámcového rozhodnutia 2008/675 je, ako vyplýva z jeho odôvodnení 5 až 8, aby každý členský štát dbal na to, aby predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v inom členskom štáte mali rovnocenné právne účinky ako predchádzajúce vnútroštátne odsúdenia v súlade s jeho vnútroštátnym právom [rozsudok z 15. apríla 2021, AV (Rozsudok ukladajúci súhrnný trest), C-221/19, EU:C:2021:278, bod 49].
- 51 V súlade s týmto cieľom článok 3 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia vykladaný s prihliadnutím na jeho odôvodnenie 5 ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby sa v novom trestnom konaní proti určitej osobe po prvé zohľadnili v rozsahu, v akom sa podľa vnútroštátneho práva zohľadňujú predchádzajúce vnútroštátne odsúdenia, aj predchádzajúce odsúdenia vyhlásené

proti tejto osobe v inom členskom štáte za iné skutky, o ktorých členské štáty získali informácie v súlade s uplatniteľnými nástrojmi vzájomnej právnej pomoci alebo výmeny informácií z registrov trestov, a po druhé, aby sa im priznali rovnocenné právne účinky, ako sa v súlade s týmto právom priznávajú predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam, bez ohľadu na to, či ich vnútroštátne právo považuje tieto účinky za skutkovú otázku alebo za otázku procesného alebo hmotného práva.

- 52 Článok 3 ods. 2 uvedeného rámcového rozhodnutia spresňuje, že táto povinnosť sa uplatňuje v predsúdnom konaní, súdnom konaní a vo vykonávacom konaní, najmä pokiaľ ide o pravidlá uplatniteľné na druh a výšku trestu, ako aj pravidlá, ktorými sa riadi výkon rozhodnutia.
- 53 Súdny dvor rozhodol, že rámcové rozhodnutie 2008/675 sa vzťahuje na vnútroštátne konanie, v ktorom sa na účely jeho výkonu ukladá súhrnný trest odňatia slobody zohľadňujúci trest uložený osobe vnútroštátnym súdom, ako aj trest uložený v rámci skoršieho odsúdenia vyhláseného súdom iného členského štátu voči tej istej osobe za iné skutky [rozsudok z 15. apríla 2021, AV (Rozsudok ukladajúci súhrnný trest), C-221/19, EU:C:2021:278, bod 52 a citovaná judikatúra].
- 54 V tomto prípade z vysvetlení poskytnutých vnútroštátnym súdom, ktoré sú zhrnuté v bodoch 21 až 24 tohto rozsudku, vyplýva, že ak by sa za okolností sporu vo veci samej predchádzajúce odsúdenia vyhlásené francúzskymi súdmi proti MV posudzovali rovnako ako odsúdenia vyhlásené nemeckými súdmi v súlade s článkom 3 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, súd rozhodujúci vo veci samej by bol povinný uložiť súhrnný trest v súlade s pravidlami upravenými v § 53 až 55 StGB. V tomto prípade by z dôvodu prekročenia hornej hranice pätnástich rokov upravenej v § 54 ods. 2 StGB pre časovo obmedzené tresty odňatia slobody nebolo možné uložiť trest, ktorý by bolo možné proti MV vykonať.
- 55 Treba však zdôrazniť, že podľa článku 3 ods. 5 prvého pododseku rámcového rozhodnutia 2008/675 platí, že ak sa trestný čin, na ktorý sa vzťahuje nové konanie, spáchal pred vyhlásením alebo úplným vykonaním predchádzajúceho odsúdenia, článok 3 ods. 1 a 2 tohto rámcového rozhodnutia neukladá členským štátom povinnosť uplatňovať svoje vnútroštátne pravidlá ukladania trestov, ak by uplatňovanie týchto pravidiel na zahraničné odsúdenia obmedzovalo sudcu pri ukladaní trestu v novom konaní.
- 56 V tomto prípade z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že v trestnom konaní začatom na nemeckých súdoch bol MV uznaný za vinného z trestného činu obzvlášť závažného znásilnenia za skutky, ktoré spáchal 10. októbra 2003. Okrem toho odsúdenia, ktoré treba zohľadniť v tomto konaní, boli francúzskymi súdmi vyhlásené po tomto dátume. Treba teda uviesť, že časová podmienka nachádzajúca sa v článku 3 ods. 5 prvom pododseku rámcového rozhodnutia 2008/675 je za okolností sporu vo veci samej splnená.
- 57 V dôsledku toho sa na okolnosti sporu vo veci samej môže vzťahovať výnimka stanovená v tomto ustanovení.
- 58 Pokiaľ ide o pôsobnosť tejto výnimky, článok 3 ods. 5 prvý pododsek tohto rámcového rozhodnutia oslobodzuje členské štáty od povinnosti uplatňovať ich „vnútroštátne pravidlá ukladania trestov“ na predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v inom členskom štáte, ak by ich uplatnenie „obmedzovalo sudcu pri ukladaní trestu v novom konaní“.

- 59 V tomto prípade treba uviesť po prvé, že pravidlá nemeckého práva upravujúce uloženie súhrnného trestu stanovené v § 53 až 55 StGB, uvádzané v konaní vo veci samej, sú „vnútroštátnymi pravidlami ukladania trestov“ v zmysle článku 3 ods. 5 prvého pododseku uvedeného rámcového rozhodnutia. Tieto pravidlá nemeckého práva totiž vymedzujú právomoc trestného súdu uložiť trest v prípade viacerých trestných činov bez ohľadu na to, či sú tieto trestné činy predmetom jedného konania alebo viacerých samostatných konaní.
- 60 Po druhé, ako je zdôraznené v bode 54 tohto rozsudku, uplatnenie týchto pravidiel v prípade prechádzajúcich odsúdení vyhlásených vo Francúzsku by bránilo vnútroštátnemu súdu, aby v konaní vo veci samej uložil trest, ktorý možno vykonať.
- 61 Ak by sa preto za okolností sporu vo veci samej predchádzajúcim odsúdeniam vyhláseným vo Francúzsku priznali účinky rovnocenné účinkom priznaným predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam, „obmedzovalo [by to] sudcu pri ukladaní trestu v novom konaní“ v zmysle článku 3 ods. 5 prvého pododseku rámcového rozhodnutia 2008/675.
- 62 Z uvedeného vyplýva, že výnimka upravená v tomto ustanovení sa naozaj uplatňuje za okolností sporu vo veci samej a má za následok, že vnútroštátny súd je oslobodený od povinnosti priznať predchádzajúcim odsúdeniam vyhláseným vo Francúzsku účinky rovnocenné účinkom priznaným vnútroštátnym odsúdeniam v súlade s pravidlami upravujúcimi uloženie súhrnného trestu stanovenými v § 53 až 55 StGB.
- 63 Takýto výklad napokon potvrdzuje tak kontext článku 3 rámcového rozhodnutia 2008/675, ako aj ciele sledované článkom 3 ods. 5 tohto rámcového rozhodnutia.
- 64 Pokiaľ ide o kontext článku 3 rámcového rozhodnutia 2008/675, treba pripomenúť, že podľa jeho odôvodnenia 5 cieľom tohto rámcového rozhodnutia nie je zosúladiť účinky, ktoré rôzne vnútroštátne právne predpisy priznávajú predchádzajúcim odsúdeniam. Z jeho odôvodnenia 3 tiež vyplýva, že uvedené rámcové rozhodnutie iba stanovuje pre členské štáty minimálnu povinnosť zohľadňovať v novom trestnom konaní odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch.
- 65 Navyše podľa jeho odôvodnenia 13 rámcové rozhodnutie 2008/675 rešpektuje rôzne vnútroštátne riešenia a postupy, ktoré sú potrebné na zohľadnenie predchádzajúceho odsúdenia vyhláseného v inom členskom štáte. Toto rámcové rozhodnutie tak prispieva k vytvoreniu priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Únii pri rešpektovaní rozličných právnych systémov a tradícií členských štátov v súlade s článkom 67 ods. 1 ZFEÚ.
- 66 Zásada asimilácie predchádzajúcich odsúdení vyhlásených v inom členskom štáte, ktorá je upravená v článku 3 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, preto musí byť zosúladená s potrebou rešpektovať rozmanitosť tradícií a trestných systémov členských štátov. Ako to spresňuje odôvodnenie 8 uvedeného rámcového rozhodnutia, malo by sa iba „čo najviac“ predchádzať tomu, aby sa s dotknutou osobou zaobchádzalo menej priaznivo, ako keby bolo predchádzajúce odsúdenie vnútroštátnym odsúdením.
- 67 Pokiaľ ide o cieľ sledovaný článkom 3 ods. 5 rámcového rozhodnutia 2008/675, z jeho znenia výslovne vyplýva, že cieľom tohto ustanovenia je chrániť právomoc „sudcu pri ukladaní trestu“ za trestný čin spáchaný na vnútroštátnom území pred vyhlásením alebo vykonaním odsúdení v inom členskom štáte.

- 68 Ako to v podstate tvrdia Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (generálny spolkový prokurátor pôsobiaci pri Spolkovom súdnom dvore) a Európska komisia, za okolností, ktoré sa vyznačujú rozmanitosťou tradícií a trestných systémov členských štátov, najmä pokiaľ ide o rozpätie trestov a spôsoby ich výkonu, nie je vylúčené, že zohľadnenie odsúdení vyhlásených v inom členskom štáte by mohlo brániť uloženiu trestu, ktorý možno vykonať, s cieľom potrestať trestný čin spáchaný na území dotknutého členského štátu pred vyhlásením alebo vykonaním týchto odsúdení.
- 69 V tomto prípade z vysvetlení poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že ak by sa za okolností sporu vo veci samej predchádzajúcim odsúdeniam vyhláseným vo Francúzsku priznali v rámci dodatočného uloženia súhrnného trestu upraveného v § 55 ods. 1 StGB, účinky rovnocenné účinkom priznaným vnútroštátnym odsúdeniam, bránilo by to uloženiu trestu, ktorý možno vykonať za skutok obzvlášť závažného znásilnenia spáchaný v Nemecku pred vyhlásením týchto odsúdení.
- 70 Cieľom, ktorý sleduje článok 3 ods. 5 prvý pododsek rámcového rozhodnutia 2008/675, je však práve ochrana právomoci vnútroštátnych súdov uložiť v takom prípade trest pri rešpektovaní rozmanitosti tradícií a trestných systémov členských štátov tým, že sú oslobodené od povinnosti posudzovať predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v inom členskom štáte rovnako ako predchádzajúce vnútroštátne odsúdenia, ako to stanovuje článok 3 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia.
- 71 Treba ešte spresniť, že napriek tomu nič nezakazuje členským štátom, aby v prípade uvedenom v článku 3 ods. 5 prvom pododseku rámcového rozhodnutia 2008/675 priznali odsúdeniam vyhláseným v inom členskom štáte účinky rovnocenné účinkom priznaným vnútroštátnym odsúdeniam. Ako to spresňuje jeho odôvodnenie 3, účelom tohto rámcového rozhodnutia je stanoviť minimálnu povinnosť zohľadňovať odsúdenia vyhlásené v inom členskom štáte, a tak členské štáty sú naďalej oprávnené zohľadniť tieto odsúdenia v prípadoch, v ktorých tak nie sú povinné urobiť podľa uvedeného rámcového rozhodnutia.
- 72 Vzhľadom na už uvedené treba odpovedať na prvú otázku tak, že článok 3 ods. 1 a 5 rámcového rozhodnutia 2008/675 sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát nie je v trestnom konaní začatom proti osobe povinný priznať predchádzajúcim odsúdeniam vyhláseným v inom členskom štáte proti tejto osobe a za iné skutky účinky rovnocenné účinkom priznaným predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam v súlade s pravidlami dotknutého vnútroštátneho práva upravujúcimi uloženie súhrnného trestu v prípade, keď po prvé trestný čin, na ktorý sa vzťahuje toto konanie, bol spáchaný pred vyhlásením týchto predchádzajúcich odsúdení, a keď po druhé zohľadnenie uvedených predchádzajúcich odsúdení v súlade s týmito pravidlami vnútroštátneho práva by bránilo vnútroštátnemu súdu, na ktorom sa vedie uvedené konanie, aby uložil trest, ktorý možno proti dotknutej osobe vykonať.

O druhej otázke

- 73 Vnútroštátny súd sa svojou druhou otázkou v podstate pýta, či sa článok 3 ods. 5 druhý pododsek rámcového rozhodnutia 2008/675 má vykladať v tom zmysle, že zohľadnenie predchádzajúcich odsúdení vyhlásených v inom členskom štáte v zmysle tohto ustanovenia si od vnútroštátneho súdu vyžaduje, aby konkrétne preukázal a odôvodnil nevýhodu vyplývajúcu z nemožnosti dodatočne uložiť súhrnný trest, ktorý je upravený v prípade predchádzajúcich vnútroštátnych odsúdení.

- 74 Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že v každom trestnom konaní, na ktoré sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 3 ods. 5 prvom pododseku tohto rámcového rozhodnutia, musia členské štáty zabezpečiť „aby ich súdy mohli... [iným spôsobom] zohľadňovať predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch“.
- 75 Na splnenie tejto povinnosti stačí, aby členské štáty pri rešpektovaní práva Únie a cieľov sledovaných uvedeným rámcovým rozhodnutím upravili možnosť svojich vnútroštátnych súdov zohľadniť iným spôsobom predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch.
- 76 Naproti tomu z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť žiadnu povinnosť, pokiaľ ide o konkrétne podmienky vyplývajúce z hmotného alebo procesného práva, ktoré by mali vnútroštátne súdy rešpektovať v prípade, keď skutočne zohľadňujú predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch.
- 77 Keďže samotné ustanovenia rámcového rozhodnutia 2008/675 neobsahujú viac podrobností, treba konštatovať, že toto rozhodnutie ponecháva členským štátom určitú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o konkrétne podmienky vykonania možnosti vnútroštátnych súdov zohľadniť predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch podľa článku 3 ods. 5 druhého pododseku tohto rámcového rozhodnutia.
- 78 V dôsledku toho nemožno z článku 3 ods. 5 druhého pododseku rámcového rozhodnutia 2008/675 vyvodiť povinnosť súdu rozhodujúceho vo veci samej urobiť za okolností sporu vo veci samej vyčíslený výpočet nevýhody vyplývajúcej z nemožnosti uplatniť vnútroštátne pravidlá upravujúce uloženie súhrnného trestu stanovené pre vnútroštátne odsúdenia a následne priznať zníženie trestu založené na tomto výpočte.
- 79 Ako zdôraznil generálny advokát v bodoch 85 a 86 svojich návrhov, jediná požiadavka, ktorú možno vyvodiť z tohto ustanovenia, sa týka existencie možnosti vnútroštátnych súdov zohľadniť predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch, pričom však normotvorca Únie nestanovil konkrétne podmienky tohto zohľadnenia.
- 80 V tomto prípade z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Landgericht Freiburg im Breisgau (Krajinský súd Freiburg im Breisgau) skutočne zohľadnil predchádzajúce odsúdenia vyhlásené vo Francúzsku. Vo svojom rozsudku z 21. februára 2022 totiž tento súd „na zmiernenie“ priznal zníženie pôvodného trestu odňatia slobody v trvaní siedmich rokov o jeden rok, aby zohľadnil nemožnosť dodatočne uložiť súhrnný trest zahŕňajúci odsúdenia vyhlásené vo Francúzsku.
- 81 Vzhľadom na už uvedené treba odpovedať na druhú otázku tak, že článok 3 ods. 5 druhý pododsek rámcového rozhodnutia 2008/675 sa má vykladať v tom zmysle, že zohľadnenie predchádzajúcich odsúdení vyhlásených v inom členskom štáte v zmysle tohto ustanovenia si nevyžaduje od vnútroštátneho súdu, aby konkrétne preukázal a odôvodnil nevýhodu vyplývajúcu z nemožnosti dodatočne uložiť súhrnný trest, ktorý je upravený v prípade predchádzajúcich vnútroštátnych odsúdení.

O trovách

- 82 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 3 ods. 1 a 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

členský štát nie je v trestnom konaní začatom proti osobe povinný priznať predchádzajúcim odsúdeniam vyhláseným v inom členskom štáte proti tejto osobe a za iné skutky účinky rovnocenné účinkom priznaným predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam v súlade s pravidlami dotknutého vnútroštátneho práva upravujúcimi uloženie súhrnného trestu v prípade, keď po prvé trestný čin, na ktorý sa vzťahuje toto konanie, bol spáchaný pred vyhlásením týchto predchádzajúcich odsúdení, a keď po druhé zohľadnenie uvedených predchádzajúcich odsúdení v súlade s týmito pravidlami vnútroštátneho práva by bránilo vnútroštátnemu súdu, na ktorom sa vedie uvedené konanie, aby uložil trest, ktorý možno proti dotknutej osobe vykonať.

- 2. Článok 3 ods. 5 druhý pododsek rámcového rozhodnutia 2008/675**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

zohľadnenie predchádzajúcich odsúdení vyhlásených v inom členskom štáte v zmysle tohto ustanovenia si nevyžaduje od vnútroštátneho súdu, aby konkrétne preukázal a odôvodnil nevýhodu vyplývajúcu z nemožnosti dodatočne uložiť súhrnný trest, ktorý je upravený v prípade predchádzajúcich vnútroštátnych odsúdení.

Podpisy